

ἀπόρῳ ἐστὶ 9 νόμῳ χροίῃ, ἐ τ ε ῆ δὲ ἄτομα καὶ κενὸν 10 ἐ τ ε ῆ
 μέν νυν ὅτι οἷον ἕκαστον ἔστιν <ῆ> οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν 117
 ἐ τ ε ῆ δὲ οὐδὲν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀλήθεια 125 νόμῳ χροίῃ,
 νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν, ἐ τ ε ῆ δ' ἄτομα καὶ κενόν. Πρβλ. ἀ-
 λήθεια, δόξα, ψεῦδος.

έτεροῖον. Ἀλλοιώτικο/διαφορετικό, unlike/different, Μέλισσος
 7(2) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ μυρίοις ἔτεσιν ἐ τ ε ρ ο ῖ ο ν γίνοιτο, ὁ-
 λεῖται πᾶν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ 8(2) μὴ μεταπίπτειν μηδὲ γίνεσθαι
 ἐ τ ε ρ ο ῖ ο ν.

έτεροιοῦσθαι. Ἀλλοιώνομαι/ἀλλάζω, be altered/change, Μέ-
 λισσος 7(2) εἰ γὰρ ἐ τ ε ρ ο ι ο ῦ τ α ι , ἀνάγκη τὸ ἐὸν μὴ ὁμοῖον
 εἶναι 7(3) ὅτε δὲ μήτε προσγίνεται μηδὲν μήτε ἀπόλλυται μήτε
 ἐ τ ε ρ ο ι ο ῦ τ α ι 8(3) καὶ ταῦτα πάντα ἐ τ ε ρ ο ι ο ῦ σ θ α ι
 8(4) πάντα ἐ τ ε ρ ο ι ο ῦ σ θ α ι ἡμῖν δοκεῖ Διογένης 2.2 πάντα
 τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐ τ ε ρ ο ι ο ῦ σ θ α ι 2.7 μετέπιπτε πολ-
 λαχῶς καὶ ἐ τ ε ρ ο ι ο ῦ τ ο 2.12 ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐ τ ε ρ ο ι ο ῦ-
 μενα ἄλλοτε ἄλλοῖα γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.18
 ὁμοῖον οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι πῶν ἐ τ ε ρ ο ι ο υ μένων. Πρβλ.
 μεταπίπτειν.

έτεροίωσις. Ἀλλοίωση, alteration, Διογένης 5.10 καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ ἐ τ ε ρ ο ι ὴ σ ε ι ς ἔνεισι 5.19 πολυτρόπου ἐούσης τῆς ἐ-
 τ ε ρ ο ι ὴ σ ι ο ς 5.22 ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ἐ τ ε ρ ο ι ὴ σ ε ω ν.

ἕτερος. Ἄλλος/διαφορετικός, other/different, Ἡράκλειτος 12
 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἔ τ ε ρ α καὶ ἔ τ ε ρ α ὕ-
 दाτα ἐπιρρεῖ Παρμενίδης 8.58 ἐωντῷ πάντοτε ταῦτόν, τῷ δ' ἐ τ έ-
 ρ ω μὴ τωῦτόν Ζήνων 1.3-7 ἀπέχειν αὐτοῦ τὸ ἔ τ ε ρ ο ν ἀπὸ
 τοῦ ἐ τ έ ρ ο υ ... οὔτε ἔ τ ε ρ ο ν πρὸς ἔ τ ε ρ ο ν οὐκ ἔσται 2.5
 εἰ δὲ ἀπογινομένου τὸ ἔ τ ε ρ ο ν μηδὲν ἔλαττον ἔσται μηδὲ αὐ
 προσγινομένου αὐξήσεται 3.4-5 ἔ τ ε ρ α μεταξὺ τῶν ὄντων ἐστί,
 καὶ πάλιν ἐκείνων ἔ τ ε ρ α μεταξὺ Ἐμπεδοκλῆς 24 κορυφὰς ἐ-
 τέρας ἐ τ έ ρ η σ ι προσάπτων Ἀναξαγόρας 4.19 οὐδὲ γὰρ τῶν
 ἄλλων οὐδὲν ἔοικε τὸ ἔ τ ε ρ ο ν τῷ ἐ τ έ ρ ω 12.26-28 παντάπασι
 δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἔ τ ε ρ ο ν ἀπὸ τοῦ ἐ τ έ-

ροῦ πλὴν νοῦ ... ἕτερον δὲ οὐδέν ἐστιν ὅμοιον οὐδενὶ Διο-
γένους 2.5-9 εἰ τούτων τι ἦν ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ἕτερον
ὄν τῇ ἰδίᾳ φύσει ... οὔτε ὠφέλησις τῷ ἑτέρῳ <γενέσθαι ἀπὸ
τοῦ ἑτέρου> οὔτε βλάβη 5.6-7 μετέχει δὲ οὐδὲ ἐν ὁμοίως τὸ
ἕτερον τῷ ἑτέρῳ 5.18 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὅμοιον οὐδέν
οἶόν τε γενέσθαι τῶν ἑτεροιοιμένων ἕτερον τῷ ἑτέρῳ,
πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται 6.9-14-20-31-36-40-41 ἕτεροι (sc. φλέ-
βες) δ' ὀλίγον ἀνωτέρω ... ἕτεροι δὲ λεπτότεροι ἀπὸ τῶν
πρώτων φλεβῶν τείνουσιν ... ἑτέρα δὲ εἴσω τοῦ μηροῦ ...
ἔστι δ' ἑτέρα φλέψ ἐν τῷ τραχήλῳ ... ἕτεροι ὀλίγον ἐλάτ-
τους ... τείνουσι δὲ καὶ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἀπὸ τούτων ἕτεροι.
ἕτεροι δ' εἰσὶν αἱ ἀπὸ ἑκατέρας τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου
μυελοῦ ... ἕτεροι δ' ὑπὸ τὸ δέρμα Δημόκριτος 114 βέλτερον
ὕφ' ἑτέρου ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινέεσθαι 245 οὐκ ἂν ἐκώλυον οἱ
νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον
ἐλυμαίνετο 266.4 αὐτὸν ἐφ' ἑτέροις γίγνεσθαι 275 τὴν δὲ
ἀποτυχίην ἀνυπέρθετον ἐτίθη ὁδὴν.

ἐτήτυμος (συνών. ἀληθής). 'Αληθινός/πραγματικός, true/real,
Παρμενίδης 8.18 τὴν δ' ὥστε πέλει καὶ ἐτήτυμον εἶναι.
Πρβλ. ἔτυμος.

ἔτος (συνών. ἐνιαυτός). 'Ἔτος, year, Ξενοφάνης 22 πόσα τοι
ἔτε' ἐστὶ Μέλισσος 7(2) μυρίοις ἔτεσιν Δημόκριτος 5 συν-
τετάχθαι ... τὸν Μικρὸν διάκοσμον ἔτεσιν ὕστερον τῆς 'Ι-
λίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις.

ἔτυμος (συνών. ἀληθής). 'Αληθινός/πραγματικός, true/actual,
Ξενοφάνης 35 ταῦτα δεδοξάσθω μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισι.
Πρβλ. ἐτήτυμος.

ἐτύμως. 'Αληθῶς, truly, Ξενοφάνης 8 εἵπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ'
οἶδα λέγειν ἐτύμως. Πρβλ. ἔτεῃ.

εὖ (ἀντίθ. κακῶς). Καλὰ/ὀρθά, well/rightly, 'Ηρακλειτος 35
χρή γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι 'Εμπε-
δοκλῆς 23.2 ἄνδρες ἀμφὶ τέχνης ὑπὸ μήτιος εὖ δεδαῶτε Δημόκρι-
τος 2 τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ εὖ λέγειν καὶ τὸ πράττειν ἃ δεῖ

